

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1959 m.
sausio
13
ANTRADIENIS
Nr. 5(1735)

Kaina 15 kap.

TSRS liaudies ūkio
vystymo kontrolinių skai-
čių projekte numato-
ma padidinti 1965 metais
mėsos gamybą palyginti
su 1958 metais nema-
žiau kaip 16 milijonų
tonų (skaitant skerdie-
na) arba dvigubai.

(TASS).

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto ir Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Ministrų Tarybos Kreipimasis

I VISUS DARBININKUS IR DARBININKES,
KOLŪKIEČIUS IR KOLŪKIETES, I
TARYBINĘ INTELIGENTIJA, TARYBINES
ARMIJOS IR KARINIO JŪRŲ LAIVYNO
KARIUS, I PARTINES, TARYBINES,
PROFSAJUNGŲ IR KOMJAUNIMO
ORGANIZACIJAS, I VISUS TARYBŲ
SAJUNGOS PILIEČIUS

Brangūs draugai! Ta-
rybų Sąjungos piliečiai!

Sausio 15 d. prasideda
Visasąjunginis gyvento-
jų surašymas. Tarybų
Sąjungos Komunistų
partijos Centro Komite-
tas ir Tarybų Socialisti-
nių Respublikų Sąjun-
gos Ministrų Taryba tei-
kia įvyksiančiam gyven-
tojų surašymui didelę
politinę ir liaudies ūkio
reikšmę.

Kurdama socializmą,
tarybinė liaudies, Komu-
nistų partijos vadovau-
jama, iškovojo didžius
laimėjimus ir įvykdė ša-
lyje milžiniškus pertvar-
kymus. Dabar mūsų di-
džioji Tėvynė sulaukė
visiško savo kūrybinių
jėgų klestėjimo ir tvirtu
žingsniu užtikrintai žen-
gia pirmyn keliu į komu-
nizmą. Tarybų Sąjungos
darbo žmonės didžiulio
politinio ir gamybinio
aktyvumo aplinkoje su-
tinka istorinį savo bran-
gos Komunistų partijos
XXI suvažiavimą, kuris
apsvarstys 1959–1965
metų liaudies ūkio vys-
tymo kontrolinius skai-
čius, atveriančius didin-
gas komunistinės staty-
bos Tarybų Sąjungoje
perspektyvas. Įvykdžius
septynmečio planą, bus
toliau labai smarkiai iš-
vystytos visos liaudies
ūkio šakos, žymiai pa-
kils tarybinės liaudies
gyvenimo ir kultūros ly-
gis.

Gyventojų surašymas
suvaidins svarbų vaid-
menį, vykdant septyn-
mečio plano numatomus
milžiniškus uždavinius.
Surašymo duomenys
akivaizdžiai parodys di-
delius liaudies gyven-
mo ir tarybinio žmogaus
kultūrinio lygio pakiti-
mus, atspindės didžio-
sius socialistinės san-
tvarkos laimėjimus vys-
tant šalies ekonomiką,
keliant nacionalinių res-
publikų ūkį ir kultūrą,
vystantis visoms Tary-
bų Sąjungos tautybėms.
Surašymo dėka bus gau-
ta tikslų žinių apie ša-
lies gyventojų skaičių,
jų išsidėstymą ir užsi-
ėmimą, apie gyventojų
sudėtį pagal lytį, amžių,
tautybę ir išsilavinimą.

TSKP CK ir TSRS
Ministrų Taryba ragina
visus Tarybų Sąjungos
piliečius laiku dalyvauti
surašyme, visaip padėti
atlikti jį organizuotai,
kad nei viena gyvena-
moji vietovė, nei vienas
gyvenamasis namas, nei
vienas žmogus surašymo
metu nebūtų aplenkta.

Visų partinių, tarybi-
nių, profsajungų ir
komjaunimo organų ir
visų visuomeninių orga-
nizacijų pareiga užtik-
rinti visokeriopą pagal-
bą surašymo darbuoto-
jams, kad jie galėtų pa-
vyzdingai atlikti šį vi-
saliaudinį reikalą.

TSKP CENTRO KOMITETAS
TSRS MINISTRŲ TARYBA

mažėjo.

Labai mažai kiaulienų pa-
gaminta M. Melnikaitės var-
do kolūkyje. Artelės pirminin-
kas drg. Leonovas paprastai
pareiškia: „Mums užtenka ir
tai, kad esame trečioje vieto-
je pagal pieno gamybą, o dėl
kiaulienos, tai dar neskubėsime
veržtis pirmyn, reikia su-
kaupiti jėgų“. Eiliniai kolūkie-
čiai yra kitos nuomonės. Jie
yra susirūpinę kiaulininkys-
tės atsilikimu, reikalauja, kad
iš pagrindų būtų pagerintas
darbas kiaulių fermoje ir ji
padaryta pelninga ūkio šaka.
„Taip kaupėme jėgas, kad at-
silikome net nuo tokių kolū-
kių, kaip Mičurino vardo ir
Kalinino vardo. Vien tik „Už
taiką“ kolūkis negalėjo pra-
lenkti mūsų“, — pareiškia
kolūkiečiai. Ir tai teisybė.

Praejusieji metai rodo, kad
daugumoje rajono kolūkių to-
li gražu nebuvo išnaudoti vi-
si turimi galimūmų mėsos,
ypač kiaulienų, gamybos pa-
didinimui. Prasidedančiais
metais, — pirmais septynme-
čio metais — reikia išnaudoti
visus rezervus, duoti Tėvynei
kuo daugiau produkcijos.

Metiniai glubokojiečių rezultatai

Per 1958 metus
Glubokojės rajonas
pagamino šimtui
hektarų žemės naud-
menų po 212,5 cnt
pieno. Iš kiekvienos
karvės primelžta vi-
dutiniskai po 2084
kg pieno. Penki kolū-
kiai viršijo savo
įsipareigojimus.
Priešakinis „Pera-
mogos“ kolūkis 100
ha žemės naudmenų
gavo po 345,7 cnt
pieno.

Septynios žemės
ūkio artelės viršijo
įsipareigojimus ga-
minant mėsą. Pir-
mauja Zdanovo var-
do kolūkis, pagami-
nęs po 57,7 cnt mėsos
šimtui hektarų.
Rajono rodiklis —
33,7 cnt.
Kiaulienų 100 ha
arimų gauta rajone
27 cnt.

LENKTYNIAVIMUI — GYVŲ, KONKRETŲ VADOVAVIMĄ

Ne mėnesiai, o dienos skiria mus nuo TSKP XXI
suvažiavimo atidarymo. Tarybinės liaudies gyvenime
partijos suvažiavimas yra istorinis įvykis. Todėl kiek-
vienam tarybiniam žmogui yra dabar būdingas siekimas
garbingai sutikti suvažiavimą, atžymėti jį naujais lai-
mėjimais. Visoje šalyje šviečiai dega visaliaudinės dar-
bo sargybos žiburiai, plečiamas lenktyniavimas, skirtas
suvažiavimo garbei.

Mūsų rajono darbo žmonės žengia koja kojon su
puikais judėjimo dalyviais, ruošdami gamybines dova-
nas Lietuvos Komunistų partijos XI suvažiavimui bei
TSKP XXI suvažiavimui. Darbininkų bei kolūkiečių šio-
kiadieniai darosi vis labiau įtempti, jų mintys bei veiks-
mai persunkti kovine dvasia, septynmečio alsavimu. Ir
kaip nesidžiaugti geromis žiniomis, ateinančiomis iš lau-
kų ir fermų, vietos žmonių cechų.

Socialistinis lenktyniavimas — kūrybinis reikalas,
padedantis našiai spręsti keliamus mums uždavinius.
Yra žinoma, kokią naudą duoda rajono darbo žmonėms
dalykinis lenktyniavimas ir bendradarbiavimas su baltar-
usiais — Glubokojės rajono žemdirbiais.

Lenktyniavimui reikia nuolat vadovauti, jį reikia ne-
nuilstamai gerinti ir tobulinti. Tas ypač svarbu dabar,
kai kiekvienas darbo žmogus turi tapti kovotoju už sep-
tynmečio plano įvykdymą.

Džiugu išgirsti apie pasiekimus, apie lenktyniavimo
vaisius. Tačiau negalima nematyti trūkumų vadovaujant
lenktyniavimui. Deja, šiame reikale yra rimtų trūkumų.

Stalino vardo žemės ūkio artelės melžėjos tik ret-
karčiais sužino savo darbo rezultatus. Kolūkio partinė
organizacija nesirūpina gyvulių augintojų lenktyniavimo
viesumu. Gaunasi taip, kad žmogus dirba, stengiasi, o
— padarė — jis nežino. Tai žymiai susilpnina darbo
įtempimą. Įdomu žinoti ne tik savo rodiklius, bet taip
pat ir draugės, viso kolektyvo laimėjimus. Melžėjos čia
neturi šio galimumo. O juk tam reikia visai nedaug.
Partinė organizacija, aktyvo padedama, pilnai gali kiek-
vieną dešimtadienį išleisti biuletinį, surengti pasikalbė-
jimus apie savaitės, dešimtadienio rezultatus. Žinoma,
vien tuo reikalus negali apsiriboti, bet ir šito, papras-
čiausio, nedaroma.

Vietinio ūkio valdybos darbuotojai kiekvienais me-
tais prisiima girtinus įsipareigojimus, įsijungia į lenkty-
niavimą. Tačiau neretai įsipareigojimai neįvykdomi, o
pirmųjų dienų entuziazmas greit atslūgsta. Kodėl taip
įvyksta? Partinė organizacija blogai vadovauja lenkty-
niavimui, nenukreipia jo, nevysto ir nepalaiko stalių,
metalistų, siuvėjų entuziazmo. Lenktyniavimo sutartys
tarp cechų, dirbtuvių formaliai sudaromos. Tačiau jų
įvykdymo tikrinimas atliekamas tik atskiromis progomis.

Svarbu organizuoti lenktyniavimą ne tik už kiekvi-
binius rodiklius, bet ir už kokybinius. Neseniai įvykusia-
me stalių dirbtuvės darbininkų susirinkime staliai pa-
reiškė norą kovoti už medžiagos taupymą. Geras daly-
kas! Jeigu šis reikalas nebus dabar iškeltas kaip vienas iš
svarbiausių medžio apdirbėjų lenktyniavimo uždavinių,
jeigu šiai naudingai iniciatyvai nebus diena iš dienos
skiriama dėmesio, tai ji pasiliks tuščia kalba.

Prasidėjus drg. N. Chruščiovo pranešimo TSKP XXI
suvažiavime tezių svarstymui, šalyje gimė aukščiausioji
lenktyniavimo forma — komunistinio darbo brigadų su-
darymas. Tada daugelis kolektyvų ir stojo į kovą už tei-
sę vadintis komunistiniais. Mūsų rajone šia iniciatyva
pasekė „Lenino atminimo“ kolūkio melžėjos. Tai ir vis-
kas. Jų pavyzdys nerado atgarsio. Tyli šiuo reikalu par-
tinių ir komjaunimo organizacijų sekretoriai, nežinia dėl
ko delsia komjaunimo rajono komitetas. Žinoma, daly-
vauti komunistiniame lenktyniavime — reiškia, būti
priešakinio darbe, gyvenime, moksle, pasižymėti aukštu
sąmoningumu. Tačiau, nereikia bijoti, kad žmonės su
trūkumais taptų slovingo judėjimo dalyviais. Kova už
įgyvendinimą principo: gyventi ir dirbti komunistiškai
yra komunistinio auklėjimo mokykla. Būtina, kad šią
mokyklą praeitų daugiau rajono jaunimo.

1959 metų sąskaita

Neseniai „Lenino at-
minimo“ kolūkis atvežė
gyvulių paruošų punk-
tą 13 kiaulių. 1959 metų
sąskaita pristatyta vals-
tybei 11 cnt kiaulienų.
V. Tuzikas
kolūkio sąskaitininkas

Žinios

apie mėsos realizavimą rajono kolūkiuose
per 1958 metus

Užimama vieta	Kolūkių pavadinimas	Viso realizuota mėsos gyvūnų svoriu 100 ha žemės naud- menų (cnt)		Tame skaičiuje kiaulienos 100ha ariamos žemės (cnt)	
		1958 m.	1957 m.	1958 m.	1957 m.
1.	„Lenino atminimo“	44,0	27,3	36,1	29,9
2.	Stalino vardo	35,0	32,0	17,0	21,8
3.	Capajevų vardo	31,1	24,2	28,5	24,2
4.	„Aušros“	26,0	15,9	20,5	16,8
5.	Zdanovo vardo	24,9	19,0	21,2	20,9
6.	„Raudonojo Spalio“	23,9	21,2	22,8	19,1
7.	Puškino vardo	23,2	15,0	19,4	10,5
8.	„Stelmuzės“	23,1	16,0	22,7	15,5
9.	„Pažangos“	23,0	16,8	20,0	15,9
10.	P. Cvirkos vardo	22,3	21,6	17,2	20,5
11.	„Pirmūno“	21,2	16,9	17,8	14,2
12.	„Naujo gyvenimo“	19,8	17,8	16,4	18,0
13.	„Tarybų Lietuvos“	19,3	16,3	20,2	17,8
14.	M. Melnikaitės vardo	19,1	19,7	11,5	18,3
15.	„Bolševiko“	18,9	16,0	17,9	15,5
16.	„Žemdirbio“	18,1	15,0	17,4	10,5
17.	„Garbingo darbo“	16,9	34,2	13,9	34,5
18.	J. Zemaitės vardo	16,8	17,4	16,0	14,8
19.	„Tarybinio artojo“	15,8	15,2	16,2	9,9
20.	Mičurino vardo	13,8	17,8	14,4	9,6
21.	„Už taiką“	13,7	16,3	10,8	14,3
22.	Kalinino vardo	13,3	18,2	14,4	19,9

Viso rajone: 22,1 20,1 18,8 18,5
Kimbartiškių tarv. ūkis 87,9 — 81,6 —
TSRS CSV inspektorius Zarasų rajonui

★ ★ ★
Pas mus priimta visada at-
žymėti pirmūnus. Komenta-
ruose prie žinių nebūtina lai-
kytis šios tradicijos. Ir taip
aišku: priešakiniam kolūkiui
skirta pirmą vietą, atsiliekan-
čiam — paskutinę.

Teisybės dėlei pirmuosius
paminėsime „Bolševiko“ ir
„Stelmuzės“ kolūkius, įvyk-
džiusius savo metinius socia-
listinius įsipareigojimus tiek
gaminant mėsą, tiek ir kiau-
lieną šimtui hektarų. Tiesa,
jie buvo prisiėmę labai nedi-
delius įsipareigojimus. Ta-
čiau faktas lieka faktas: šių
dviejų žemės ūkio artelių
kolūkiečiai ištesėjo savo žo-
dį.

Pergalę, nors ir nepilną,
pasiekė taip pat ir Puškino
vardo žemės ūkio artelės kolū-
kiečiai. Esant įsipareigoji-
mui 22 cnt mėsos 100 ha žė-

mės naudmenų, jie gavo po
23,2 cnt. Gaminant kiaulieną
jie nepasiekė užsibrėžto tiks-
lo, tačiau beveik dvigubai
padidino 1957 metų rodiklį ir
užtikrino didžiausią rajono
kolūkių tarpe padidėjimą —
8,9 cnt šimtui ha ariamos
žemės.

Keletą žodžių apie pirmū-
nus. Be pirmos vietos pagal
absoliučius rodiklius, „Leni-
no atminimo“ žemės ūkio ar-
telė pirmąją ir pagal mėsos
gamybos tempus. Per metus
padidėjimas sudarė 16,7 cnt.
Kai dėl Stalino vardo kolūkio,
kadaise turėjusio pereinamąją
Raudonąją vėliavą, tai jis
vos išsilaikė antroje vietoje,
o pagal kiaulienų gamybą
pasitenkina keturioliktoja vie-
ta. Palyginus su 1957 metais,
kiaulienos gamyba čia ne pa-
didėjo, o, atvirkščiai, dar su-

KOMUNISTINIO DARBO BRIGADA

BALTARUSIJOS
TSR. Minsko radijo
gamykloje Inos Ka-
rabanovos vadovauja-
ma komjaunimo

GERINTI LEKTORINI DARBĄ KAIME

Rajono politinio švie-
timo kabinete įvyko po-
litinių ir mokslinių žinių
skleidimo draugijos kai-
mo grupių pirmininkų
bei kolūkių pirminių
partinių organizacijų
sektorių seminaras.
Seminaro dalyviai ap-
svarstė savo veik-
lą ir uždavinius paskai-
tinės propagandos pakei-
rimo klausimais, pasi-
dalino patyrimu.

Seminare buvo iškelti
trūkumai kaimo lektorių
darbe. Kai kurie lektori-
ai apsiriboja tik sausu
medžiagos perskaitymu,
nesuriša jos su vietiniais
faktais, skaitydami pa-
skaitą per daug vartoja
nesuprantamų kolūkie-
čiams terminų. Tai pa-
skaitą daro neįdomią,
mažai suprantamą ir ne-
prieinamą kaimo žmo-
nėms.

Partinės organizacijos,
buvo kalbama seminare,
neturi būti atitrūkusios
nuo politinių ir mokslinių
žinių skleidimo kai-
mo grupių. Jos turi va-
dovauti lektoriams, pa-
dėti jiems sudaryti pa-
skaitų planus ir vykdyti
juos.

Seminaro dalyviai pa-
siūlė praktikuoti paskai-
tų skaitymą laukininkys-
tės brigadose. Tuo būdu
turės galimybę pasiklau-
syti paskaitos daugiau
žmonių, negu ją skaitant
vien kolūkio centre.

Siekiant pagerinti
ateistinės propagandos
darbą kaime, seminare
buvo numatytos perskai-
tyti paskaitos antireli-
giniams klausimais.

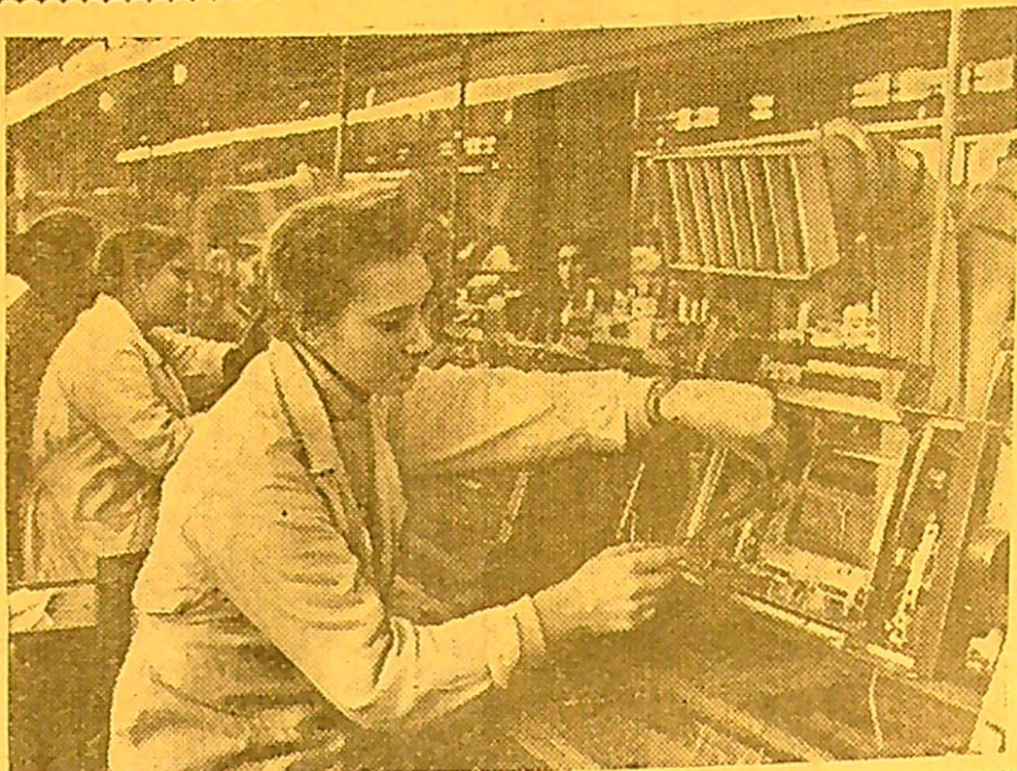
jaunimo brigada pir-
moji pradėjo kovą už
ja normas.

teisę vadintis komu-
nistinio darbo kolek-
tyvu.

Jaunieji surinkėjai
komunistiškai dirba,
kelia savo techninį
bei bendro išsilavinimo
lygį. Kasdien ra-
dijo imtuvų „Bela-
rusj-57“ surinkimo

Nuotraukoje:
radijo imtuvų „Be-
larusj-57“ surinkimo
konvejeris. Priešaki-
niame plane — viena
geriausių montuotojų
komjaunuolė Jeliza-
veta Franckevič.

M. Minkovičiaus
nuotr. (TASS).

Sieninės spaudos
apžvalga

nušviesti septynmečio uždavinius

Sėkmingas milžiniško
septynmečio plano įvyk-
dymas pareikalaus iš
darbo žmonių didelio
įtempimo, aiškaus supra-
tino partijos iškeltų už-
davinių. Kiekvienas žemės
ūkio darbuotojas turi
įdėti atitinkamą indėlį
vykdant šią didingą
programą.

Mobilizuojant žemdir-
bius ir gyvulių auginto-
jus, mechanizatorius į
kovą už didžių komunis-
tinės statybos tikslų pa-
siekimą, kolūkio sieninė
spauda turi suvaidinti
didžiausią vaidmenį.
Nuolatinis, nenuilstamas
septynmečio propagavi-
mas, kolūkiečių dalyva-
vimo jame parodymas,
vietinio gyvenimo fak-
tais pagrįstas pasikalbė-
jimas apie didį reikalą,
— štai kas neturi dingti
iš sieninių laikraščių
puslapių.

TSKP XXI suvažiavi-
mo išvakarės. Gyveni-
mas kunkuliuoja, pilnas
nepaprastos prasmės. Ar
tai prideramai atvaiz-
duojama sieniniuose
laikraščiuose?

P. Cvirkos vardo žemės
ūkio artelės „Auksinė
varpa“ sieninio
laikraščio redakcija
paskutiniame numeryje

gan sumaniai, konkre-
čiai ir suprantama kolū-
kio skaitytojų forma
atskleidė septynmečio
plano reikšmę. Vedama-
jame straipsnyje „Didelė
pareiga“ sienlaikraštis
rodė perspektyvas. Septynmečio pabaigoje
artelė turės surinkti ne-
mažiau, kaip po 14 cent
grūdų iš hektaro, pri-
melžti iš kiekvienos kar-
vės 2,5 karto daugiau
pieno, negu buvo gauta
1958 metais, pagaminti
300—350 cent pieno šim-
tui hektarų žemės naud-
menų, kiaulių skaičių
reikės padidinti 2 kar-
tus ir atitinkamai išplė-
sti kiaulienos gamybą.

Septynmečio bėgyje
kolūkis turės pereiti prie
piniginio darbadienio
atlyginimo, perkelti žy-
mų skaičių kolūkiečių
namų iš vienkienių į
gyvenvietes. Taip pat
teks pastatyti įvairius
visuomeninius pastatus
bei patalpas.

Apie viską laikraštis
rašo konkrečiai, pateikia
tikslus skaičius. Žino-
ma, toks straipsnelis ne-
gali nesudominti skaity-
tojo. Perskaitęs šią
medžiagą kolūkietis
geriau suvoks septynme-
čio esmę, giliau supras,

ką reiškia septynmetis
gimtąjam kolūkiui ir ko-
kios džiaugsmingos per-
mainos įvyks jo asmeni-
niame gyvenime.

Laikraštis pabrėžia,
kad visuomeninio ūkio
stiprinimas, o, vadinas,
ir kolūkiečių gyvenimo
pagerinimas priklauso
nuo jų pačių, nuo jų dar-
binio dalyvavimo arte-
lės gamyboje. Gausinti
savo indėlį vystant ir
keliant kolūkį — didelė
kiekvieno dirbančiojo
pareiga.

Straipsnelis „Didelė
pareiga“ — „Auksinė
varpa“ sienlaikraščio
pasisekimas.

To nepasakysi apie J.
Zemaitės vardo kolūkyje
leidžiamą sienlaikraštį
„Tiesos keliu“. Paskel-
bus medžiagą apie sep-
tynmetį, sienlaikraščio
redkolegija, matyt, ne-
susimąstė, ar gali duoti
naudą straipsnelis, susi-
dedantis iš bendrų, nors
ir tinkamų žodžių.

Dažniau, negu sien-
laikraštį, kolūkietis skai-
to centrinį, respublikinį
laikraštį, klausosi ra-
dijo. Partijos nubrežtas
planas jam, be abejo,
yra žinomas. Tokia ži-
nutė sienlaikraštyje jam
nieko naujo neduos.

gavosi. Dabar pats lai-
kas kalti geležį, kol ji
karšta.

— Teisingai, dabar
mes išplėsim savo veik-
lą.

Tačiau darbas nebuvo
išplėstas. Neilgam užte-
ko įkarščio.

Mėgino Michailovas
organizuoti skudučių or-
kestrą, tačiau taip nieko
ir nesigavo. Pats Juod-
valkis liovėsi lankyti re-
peticijas. Jo pavyzdžiu
pasekė ir kiti.

Laikraščio skaitytojai,
ypač iš Degučių, gali
pareikšti: pas mus nors
kai kas daroma, jūs ver-
čiau rajono kultūros na-
mus kritikuokite.

Teisingai. Gero niekas
iš jūsų neatima. Tačiau
apmaudu, kada gera ini-
ciatyva netęsima to-
liau. Suliepsnoja ugnelė
ir vėl pradeda gesti.

A. Vaikutis

Gyventojų surašymui — pasiruošę

Artėjant Visasajungi-
niam 1959 metų gyven-
tojų surašymui, prie-
mūsų instruktorinės apy-
linkės buvo sudaryta ko-
misija gyventojų surašy-
mui remti. Komisijos na-
riams buvo duotas užda-
vinys palaikyti tamprų
ryšį su agitatoriais, vys-
tyti masinį — aiškinamą-
jį darbą gyventojų tar-
pe.

Mūsų apylinkės sura-
šinėtojai nuveikė nema-
žą paruošiamąjį darbą.
Drg. drg. Kuzmickaitė,
Lipeikytė, Kunavičienė
pravedė susirinkimus,
kuriuose išaiškino žmo-
nėms surašymo vykdy-
mo tvarką, jo reikšmę.
Surašinėtojai aplankė
žmones, kurie negalėjo
atsilankyti į susirinki-
mus, pakalbėjo su jais
apie būsimąjį gyventojų
surašymą.

Surašinėtojų sura-
šymo dienoms išskirtas
transportas.

F. Diomkinas
instruktorius-kontrolierius

Svarstome drg. Michailovo straipsnį
„Bažnyčios varpams gaudžiant...“

KALTA NE VIENA RIBOKAITĖ

Drg. Michailovas pra-
dėjo kalbą gana rimtą,
aktualią — nūdieniam
gyvenime. Tokie faktai,
kaip pasielgė komjau-
nuolė Ribokaitė, nors ir
retai, bet vis dėlto pasi-
taiko. Tamsi religijos ran-
ka dar laiko uždėjusi sa-
vo pirštus ant sąmonės
žmonių, mažai skaitan-
čių knygas, laikraščius,
sekančių mūsų mokslo
ir technikos pasiekimus.
Jūs, draugas Michai-
lovai, esate įsitikinęs,
jog savo poelgyje kalta
viena Ribokaitė, pamy-
nusi po kojomis garbin-
ką komjaunuolės vardą.
Žinoma, komjaunuolio
vardas mums yra bran-
gesnis už viską. Jūsų
pasipiktinimas Elvyros
adresu yra teisingas.
Tačiau kitų draugų tvir-
tinimai, kad tame kalta
ir komjaunimo organi-
zacija, kurios nariu bu-
vo Elvyra, taip pat tei-
singi.

Pažvelkime, kokią ve-
da kovą komjaunimo or-
ganizacijos prieš religi-
nius prietarus. Ylos mai-
še nepaslėpsi. Antireli-
ginės propagandos dar-
bas daugumoje komjau-
nimo organizacijų visi-
škai apleistas. Tą turiu
pasakyti ir apie mūsų.

„Bolševiko“ kolūkio pir-
minę komjaunimo orga-
nizaciją.

Ar buvo kolūkiečiams
perskaityta antireliginė
tema nors viena paskai-
ta? Ne, nors prie apy-
linkės Tarybos yra kai-
mo lektorių grupė.

Žinoma, komjaunim-
o ir partinės organizaci-
jos užmiršus tokį
svarbų barą, atsirado
dirva suaktyvinti savo
„darbą“ religijos gar-
bintojams.

Aš, pavyzdžiui, ži-
nau ne vieną vaikina ir
merginą, kurie lanko
bažnyčią tik tėvų verčia-
mi. Nepasakysiu, kad jų
tėvai labai tikintieji. Ta-
čiau, kai bažnyčią lanko
kaimyno vaikai, jie ir
savuosis ragina eiti
ten.

Religija jau baigia at-
gyventi savo amžių, die-
na po dienos vis ma-
žiau lieka melagingų
kunigo išvedžiojimų
klausytojų. Tačiau jų
galėtų būti žymiai ma-
žiau, jei pas mus būtų
tinkamai išvystytas
ateistinės propagandos
darbas.

L. Radzevičius

Kiviškių kultūros namų
direktorius

Išlošė dulkių siurbli

„Laimingais“ pasirodė esą Lietuvos TSR antrosios
piniginės-daiktinės loterijos bilietai, kuriuos įsigijo Ber-
notiškių apylinkės Tarybos pirmininkas B. Stankevičius.
Vieno iš jų išloštas dulkių siurblys, kitais dviem bilie-
tais — po 20 rublių. Bendra trijų išlošimų suma — 465
rubliai.

E. RINKEVICIŪTE

„Raudonojo Spalio“ kolūkio sąskaitininkė

Ir vėl ugnelė gęsta...

Į biblioteką įbėgo kom-
jaunuolė Marija Rožko-
va.

— Ką, vėl knygų? —
nusistebėjo bibliotekos
vedėjas komjaunuolis
Michailovas. — Tik va-
kar paėmei.

— Ne knygų, Griša, jų
dar neperskaičiau! —
susijuokė Marija. — Ši
kartą atėjau tavo para-
mos.

Rožkova pradėjo kal-
bėti apie tai, kad laikas
pagalvoti apie naują
meninės saviveiklos pro-
gramą.

— Supranti, Degučių
meninės saviveiklos ko-
lektivas laikomas ge-
riausiu rajone, o mes
metai iš metų kartoja-
me senus, visiems nusi-
bodusius numerius.

— Išimėsi nat laurų,
— sutiko Michailovas ir

pasidomėjo: — O ką tu
siūlai?

Marija padėjo ant
stalo knygą.

— Stai parinkau pje-
sę „Kudlotas vargas“, —
pasakė ji. — Manau,
kad visiems patiks.

Pradėjo skaityti.

Ką skaitote taip
įsigilinę? — Į biblioteką
įėjo komjaunimo organi-
zacijos sekretorius An-
tanas Juodvalkis.

Michailovas papasa-
kojo apie Rožkovos pa-
siūlymą.

Juodvalkis susimąstė.
— O ką numatėte vai-
dintojais?

— Vaidintojais? —
Rožkova minutę patylė-
jo, o paskui tarė:

— Manau ir tu, Anta-
nai, neatsisakysi...

Sekretoriui pasidarė
lengviau. Jis buvo pa-

tenkintas, kad nieko
daugiau iš jo nereika-
laujama.

— Sutinku dalyvauti,
— pagaliau pasakė
Juodvalkis ir pridūrė: —

Tikimės, kad ateityje
daugelis įsijungs į me-
ninės saviveiklą. Jauni-
mo pas bus daug.

Iš tikrųjų, jaunuolių
ir merginų Degučiuose
nemaža. Vien tik kom-
jaunimo organizacijoje
jų daugiau kaip 30. O
meninėje saviveikloje te-
dalyvauja tik atskiri
žmonės...

Pjesė, apie kurią buvo
kalbama, buvo sėkmin-
gai suvaidinta. Po to
daugelis pareiškė norą
dalyvauti saviveikloje.

— Na, Antanai, ką
veiksime toliau? — pa-
klaušė Michailovas

Juodvalki. — Juk gerai

Tikriname gyvulių žiemojimo eigą

Kas taisytina — taisykime šiandien

VIENI SKUNDŽIASI,
KITI
PRIEKAISTAUAJA...

Pirmiausia apsilankė me karvidėje. Erdvus, šiltas, tipinis pastatas, jame įrengtos automatinės girdyklos. Dalinai mechanizavus daug darbo reikalaujančius procesus, pagerėjo žmonių darbo sąlygos. Bet kad tai palankiai atsilieptų į gyvulių žiemojimo sąlygas — nesimato. Karvės sulysusios, apskretusios mėšlu.

Melžėjos užpuolė vos jėjusį į tvartą trečios kompleksinės brigados brigadininką Stasį Paurį:

— Kada atvešit siloso?

— Neturime kuo šerti karves!

Jau nuo šio mėnesio pradžios buvo numatyta duoti karvėms kasdien po 10 kg siloso. Kol atsiradė siloso duobė, praėjo savaitė, bet ir po to jo karvės neparagavo.

Be to, karvių šėrimo paros davinį sudaro 6 kg šiaudų, 4 kg dobilų, 4 kg šakniavaisių ir 1,5 kg koncentratų. Taip šeriant karves jos turėtų atrodyti geriau.

Melžėjos kaltina brigadininką, kad ne laiku ir neužtektinai pristatoma pašarų. Brigadininkas skundžiasi pašarų vežikais Vaclovu Breidoku ir Petru Bajorūnu, kad tie neklauso jo patarimų. Vieni skundžiasi, kiti kaltina, o faktas vienas — karvės numatyto pagal racionus pašarų kiekio negauna.

Melžėjos pačios turi išvežti iš tvarto mėšlą, bet jis, matyti, išvežamas ne kasdien. Esantieji čia pat karvidėje versliai ligi kelių braido srutose. To neatsitiktų, jei brigadininkas tankiau lankytųsi fermoje, daugiau reikalautų iš melžėjų.

Kolūkio valdybai kartą reikėtų rimtai užsiimti bendrabučio melžėjomis statybos užbaigimu. Treči metai, kai jis pradėtas statyti, trečius

metus guodžiamos melžėjos pažadais. Bet joms nuo to nė kiek ne lengviau.

ATREMONTUOS... KAI
BUS ŠILCIAU

Dėl patalpų trūkumo brigadoje arkliai laikomi net trijuose primityvuose tvartuose. Visi trys arklininkai — Vaclovas Davainis, Jonas Petrauskas ir Henrikas Jarmalavičius arklus prižiūri rūpestingai. Nors ir neturtingas šėrimo racionas, bet gyvulių imitimas neblogas.

Blogiausiose patalpose žiemoja arklininko Jarmalavičiaus prižiūrimi arkliai. Čia neatremontuotas tvarto stogas. Buvo numatyta arklidę atremontuoti dar rudenį, bet laikas bėgo, o darbas buvo atidėliojamas.

Sausio 7 dieną brigadininkas išskyrė valdybos nariui Grikiniui į pagalbą keturis kolūkiečius ir pasiuntė juos atremontuoti arklidės stogą. Pavaikščiojo susirinkę vyrai aplink arklidę, bet ant stogo neužlipo nė vienas.

— Salta, — numojo ranka Grikinis. — Einam namol!

GERAI,
KIAULININKĖS!

Kiaulidėje švaru, tvarkinga. Pakreiktuose garduose guli balti peniūkšliai. Matyti, kad čia dirba pareigingi žmonės. Taip, trečios brigados kiaulininkės Sofija Kalinauskienė ir Stefa Spauskaitienė sąžiningai atlieka pavestą joms darbą, ir laimėjimų yra pasiekusios nemažų.

Be to jos turi priekaištų brigadininkui. Kiaulidėje vietomis iširusios grindys. Kiaulininkės ne kartą prašė brigadininką, kad tas pasirūpintų jų remontu. Bet kol kas draugas Paurys dar tik žada tai padaryti.

Gyvuliai „Pirmūno“ kolūkyje paskirstyti brigadoms. Tačiau brigadininkai dar nejučia pilnos atsakomybės už

gyvulininkystės vystymą, nesuinteresuoti gyvulių produktyvumo kėlimu. Tiesa, atlyginimas už darbdienius taikomas pagal brigadų gautus rezultatus, bet tik natūra. Gi pinigais — visoms brigadoms vienodas. Ateityje reikėtų pagalvoti ir apie piniginių pajamų iš gyvulininkystės paskirstymą pagal brigadų gautus rezultatus.

J. Misiūnas
Imbrado apylinkės Tarybos pirmininkas

P. Barskevičius
Nuolatinės žemės ūkio komisijos narys,

V. Raubiška
„Pergalės“ korespondentas

STALINGRADO SRITIS.

„Budenovogol“ tresto „Raudonosios žvaigždės“ šachtos Nr. 6 techninė taryba, kartu su vidurinių mokyklų Nr. 133 ir Nr. 126 mokytojais sudarė šiems mokslo metams programą paruošti jaunuosius darbininkus iš devintųjų ir dešimtyjų klasių moksleivių. Pagal šią programą moksleiviai bus apmokomi visų pagrindinių šachtininko profesijų. Mokykloje Nr. 133 įrengtas specialus kabinetas. Čia moksleiviai atlieka praktinius užsiėmimus. Berniukams rengiamos ekskursijos į šachtą.

Per paskutiniuosius trejus metus perėjo dirbti į šachtą 73 vidurinių mokyklų abiturientai. Tapę šachtininkais jie moko šios specialybės savo buvusius draugus.

Nuotraukoje: mokyklų abiturientai, tapę šachtininkais, Jevgenijus Malevas ir Anatolijus Gromovas (viduryje) ruošiasi palydėti dešimtaklasių į šachtą.

S. Gendelmano nuotr. (TASS).

GERAI SUGALVOTA,
BET NEPADARYTA

Praėjusiais metais M. Melnikaitės vardo kolūkyje buvo ruošiami dideli statybos planai. Buvo numatyta pastatyti avidę, tris daržines bei kitus objektus. Tačiau ketinimai liko neįvykdyti.

Padėjus avidei pamatą, statybininkus perkėlė remontuoti daržinę Antaniškių kaime. Ten jie padirbėjo dvi savaites ir daugiau nebegrižo prie avidės statybos.

Negalima sakyti, kad visą vasarą ir rudenį statybininkai nieko neveikė. Ne, jie dirbo: įrengė papildomą kiaulidę, pastatė stoginę šienai ir t.t. Tačiau jie galėjo padaryti daugiau. Statybinės brigados brigadininkas S. Šumanas mažai rūpinosi pilnu žmonių apkrovimu darbu. Nereikėjo ir kolūkio valdyba.

Dėl daržinių trūkumo artelė patiria didelių derliaus nuostolių. Stai ir dabar laukuose stovi neišskultų javų kūgiai. Nuo lietaus ir sniego jie permirkę. Kuliant tokius javus grūdai gaudami ne tokie švarūs, kaip kad laikant javus daržinėje, be to, grūdai būna drėgni, o kartais ir suplėkę. Būtinai reikia statyti daržines.

Nemažiau reikalinga ir avidė. Juk dabar kolūkio avys žiemoja mažuose asmeniniuose kolūkiečių tvartuose. Zinoma, ši priverstinė priemonė yra leistina. Tačiau laikas rimtai susirūpinti visuomeninės bandos patalpinimu visuomeniniuose tvartuose. Tik tada galima bus kalbėti apie avininkystės produktyvumo bei pajamingumo padidinimą.

Statybos darbai surišti su tam tikrais sunkumais. Ypač jaučiamas miško medžiagos trūkumas. Tačiau reikia mokyti įveikti šiuos trūkumus. Reikia panaudoti statybai senus pastatus, kurie dažnai sunaudojami kurui.

Kolūkio valdyba šiais metais turi būtinai susirūpinti numatytų objektų statyba ir įgyvendinti savo gerus ketinimus.

J. Purinis

Nepritapo nei prie miesto, nei prie kaimo

„Kas yra?“ — galvojo „Pažangos“ kolūkio pirmininkas drg. Giedraitis. — Sprendžiant iš darbo apimties, traktorių šiomis dienomis jau turėjo būti atremontuotas. Gi apie tai dar nieko negirdėti!

Jis paėmė telefono ragelį:

— Penki žmonės buvo pasiųsti į RTS dirbtuves, — pareiškė jis RTS direktoriui drg. Kandaurovui. — Kodėl ten darbas vyksta taip lėtai?

— Pasiųsti tai pasiuntė žmones, gi pačiu atsakingiausiu momentu atsiėmėte juos. Stai ir šiandien remontininkai labai reikalingi, o jų neturime.

— Nieko aš neatsiėmiau. Į kolūkį jie negrižo, — stebėjosi pirmininkas.

— O iš mūsų išvyko. — savo ruožtu nusistebėjo RTS direktorius. Stai jie, kaip sakoma: nepritapo nei prie miesto, nei prie kaimo.

Deja, tai ne vienintelis nesiderinimo tarp kolūkių bei RTS vadovų atsitikimas kadru atžvilgiu technikos remonto vimo naujomis sąlygomis laikotarpiu. Kolūkis, pasiuntęs savo mechanizatorius remontuoti tech-

niką, nusiramina, manydamas, kad darbo kokybė bei žmonių darbo drausmę turi kontroliuoti RTS vadovai. Gi RTS vadovai galvoja kitaip: kadrai yra kolūkio, tegu artelės valdyba ir rūpinasi jais.

Beveik kiekvieną rytą pas RTS direktorių drg. Kandaurovą užsėda remonto dirbtuvių vedėjas drg. Poprockas ir pateikia neatvykusių į darbą kolūkių mechanizatorių sąrašą. Sąrašai daromi tam, kad būtų galima atžymėti traktorininko komandiruotėje jo pravaikštinėtų dienų skaičių. Sąrašuose dažnai figūruoja „Aušros“, „Garbingo darbo“, „Pažangos“, „Naujo gyvenimo“ bei kitų žemės ūkio artelių mechanizatorių pavardės.

— Artelių valdybos išskaitys jiems iš atlyginimo už pravaikštinėtas dienas, — paaiškina RTS direktorius.

Bet ar to užtenka? Dėl šių pravaikštinėjimų sugaistama daug brangaus laiko, uždeliamas technikos remontas. Apie tai byloja faktai.

Per rudens — žiemos sezoną iki šiol atremontuota vos 10 traktorių, tuo tarpu kai pernai šiuo

laiku jau buvo atremontuota 18 mašinų.

Stiprinti kolūkių mechanizatorių darbo drausmę technikos remonto laikotarpiu privalo visų pirma patys žemės ūkio artelių vadovai. Jeigu yra reikalingas atsaukti vieną ar kitą mechanizatorių iš RTS dirbtuvių, apie tai būtina pranešti direktoriui bei dirbtuvių vedėjui. Kolūkių pirmininkai privalo domėtis remonto darbų eiga ir mechanizatorių darbo drausme, padidinti brigadininkų atsakomybę už pavestą jiems darbą.

RTS vadovai savo ruožtu neturi apsiriboti vien pravaikštinėjimų registravimu, o turi imtis veiksmingesnių priemonių, palaikydami ryšius su kolūkių valdybomis. Vykdyti auklėjamąjį darbą remontininkų tarpe — tiesioginė RTS partinės organizacijos pareiga.

Griežta savitarpio kontrolė ir glaudūs ryšiai tarp žemės ūkio artelių bei remonto — techninės stoties padės atlikti kolūkių technikos remontą trumpais terminais.

D. Zimariovas

Nereikia išeiti

Važiuojant keliu į Vajesiškį, ten, kur kelias staigiai pasuka į dešinę ir pradeda leisti žemyn, užsnigtame pušyne išsidėsčiusi „Pažangos“ kolūkio kiaulių ferma. Kada pradeda temti ir dideliais gniūžulais krenta sniegas, pastatai atrodo niūriais, pusiau užmirštais. Bet tenai, viduje, verda įprastas gyvenimas.

Pažvelkime tenai. — Labas, jeigu nejuokaujate, — atsakė viena iš keturių merginų, kurios ruošė kiaulėms jovalą, permetusi žvilgs-

niu ateivį ir savo drauges.

— Sėskite, — pridėjo kita, rodydama į toleliau stovėjusią taburetę. — būsite svečias.

Išsikalbėjome.

— Girtis nėra kuo. Daug ko nepasiekėme. Atidirsime savo laiką, o paskui tegul ateina kitos kiaulininkės, geresnės.

— Bet juk jūs neblogai dirbate. Kam gi išeiti?

— Taip jau įprasta: vienos ateina, kitos išeina. Ilgai fermoje niekas

neišbūna. Tik mes štai užtrukome: Katia Samochvalova prižiūri grupę kiaulių jau penktas mėnuo, Birutė Miškinytė — devynius mėnesius.

Jaudinantis pokalbis, gera tvarka kiaulidėje ir virtuvėje, neblogas kiaulių imitimas — viskas liudija apie tai, kad merginos nuosirdžiai, sąžiningai dirba. Kam gi išeiti?

— Nežinau, gal būt ir metus, ir dvejus padirbėsiu, bet vistiek išeisiu. — dar kartą pasakė Katia Samochvalova, kuri augina kiaules bekonui.

— Kur gi eisi? — Į laukininkystę.

Ji ir laukininkystėje gerai dirbo. Katia — darbšti mergina. Tai kodėl gi jai nepasileisti visam laikui fermoje? Juk kolūkio kiaulininkės darbas — labai reikalingas, garbingas, nors ir sunkus.

Taip, labai sunkus. Ir šie sunkumai neretai padidinami nerūpestingu, grubiu elgesiu su žmogumi. Ji, Katia Samochvalova, teisi, pareikšdama pretenzijas, kad vietoj keturių chalatų yra tik du, kad labai blogai atrodo kambarys, skirtas kiaulininkų poilsiui, kad niekas iš kultūrinių įstaigų darbuotojų nesirodo fermo-

je, nepasikalba su žmonėmis, neatneša laikraščių, žurnalų, knygų. Bet argi jaunimas gali pabūgti sunkumų? Reikia drąsiau reikalauti, dažniau priminti vadovams, tuomet greičiau šie nesklaidumai bus išgyvendinti.

Ne, išeiti nereikia. Katia. Svarbu, kad tu šiandien matytumei ryt dieną ir garbingai suiktumei ją, būdama garbingame kolūkio kiaulininkės poste.

...Nustoję kristi sniegės. Greitai tirštėjo sausio sutemos. Tik tolimoje žibėjo kiaulių fermos žiburėlis.

D. Gavrilovas

Tarptautinėmis temomis

Kubiečių tautos pergalė

Kuboje — nedidelėje Lotynų Amerikos valstybėje, kuri yra taip pat pavadintoje saloje prie Meksikos įlankos, — įvyko reikšmingi įvykiai. Ilga ginkluota patriotinių Kubos jėgų kova prieš generolo Batistos diktatūrą pasibaigė pergale. Sausio 1 d. nuo sukilėlių smūgių žlugo Batistos diktatūra, kuri buvo atidavusi Kubą visiškai Amerikos monopolijų žinion.

Kuba — agrarinė šalis. Pagrindinė kultūra čia yra cukranendrės. Cukraus gamyboje Kuba užima pirmą vietą pasaulyje. Tačiau Kubos cukrus yra sutelktas JAV kapitalistų rankose. Jiems priklauso dauguma Kubos cukraus plantacijų ir fabričių. Kubos žemės gelmėse yra daug turtų. Tačiau ir čia šeiminkauja Amerikos monopolijos. Jos kontroliuoja beveik visą gamtos išteklių gavybą ir perdirbimą. Batistos valdymo laikais Amerikos monopolijos smarkiai padidino savo kapitalo įdėjimus Kuboje. Ir jie dabar viršija milijardą dolerių.

O kubiečių tautos likimas buvo skurdas be prošvaistės. Batista ir jo talkininkai pavertė šalį didžiule koncentracijos stovykla. Kuboje buvo panaikintos visos konstitucijos garantijos, gyventojai neturėjo elementarių demokratinių teisių.

Kubiečių tauta pradėjo ryžtingą kovą prieš Batistos diktatūrą ir JAV monopolijų šeiminkavimą. Šios kovos avangarde stėjo Kubos komunistų partija — Kubos Liaudies socialistų partija. Ši partija parėmė ir sukilimo sąjūdį, kurį 1956 metų pabaigoje suorganizavo vienas Kubos jaunimo lyderių — Fidelis Kastro. Sukilėlių būriai sėkmingai kovėsi prieš vyriausybės kariuomenę, gerai apginkluotą Amerikos ginklais. Visų 6 milijonų Kubos gyventojų paremti, sukilėliai smogė lemiamą smūgį Batistos kariuomenei, ir jis kartu su savo šalininkais buvo priverstas bėgti iš šalies.

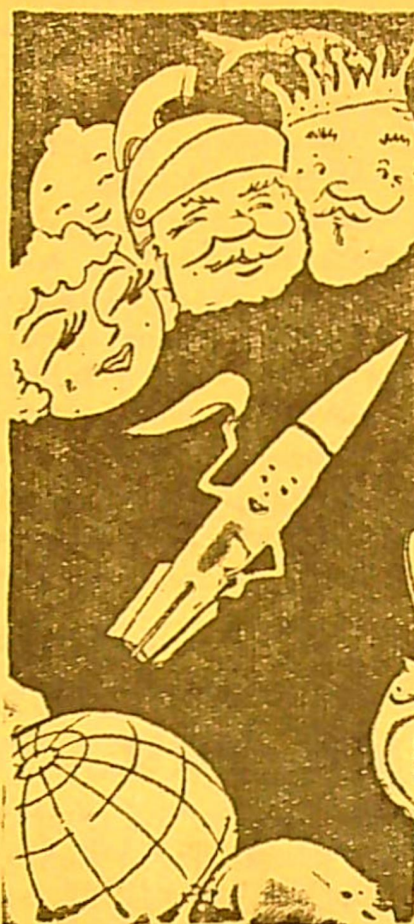
Siuo metu sukilėliai visiškai kontroliuoja padėtį visoje Kubos teritorijoje. Laikinuoju šalies prezidentu paskelbtas teisėjas Manuelis Urutia, kuris jau sudarė laikinąją Kubos vyriausybę.

Nuvertusi nepakenčiamą diktatūros režimą, kubiečių tauta toliau didvyriškai kovoja. Ji yra tvirtai pasiryžusi iki galo išsivaduoti iš priklausomybės Amerikai.

(TASS-ELTA)

Merkurijus, Venera, Žemė ir Marsas, Jupiteris, Saturnas, Uranas ir Neptūnas, Plutonas... Jų šeima padidėjo dešimta, tarptautinė planeta.

(Iš laikraščio).

— Mūsų šeima padidėjo!

Monopolininkas: Juk aš perspėjau apie komunistinį skverbimąsi!

Pieš. iš rumunų laikraščio „Skyntėja“

L. OVALOVAS

Varinė saga

Romanas

(Tęsinys iš 4 numerio).

Jie įsitikinę, kad, pabėgus jų šoferiui, jį pritrūksite ir tam tikrą laiką neišsikišite nosis iš namų... O kas liečia kokius nors atsitiktinius susitikimus, kai kada tenka rizikuoti...

Visai ne vietoje Proninas gerasirdiškai nusijuokė.

— Viso geriausio, — pasakė jis. — Nusilenkite mūsikiams.

Ir išėjo, nekreipdamas dėmesio į jokių pavojų.

Paskui, prisimindamas savo susitikimus su Proninu, aš supratau, kad palankios sąlygos, aišku, turi didelę reikšmę. Bet dar didesnę reikšmę turi šaltakraujiškumas ir griežtas ištreniruoto proto numatymas šioje srityje.

O ką reiškė Pronino tarnavimas gestape ir kokią naudą jis davė būdamas ten, aš, galima sakyti, pilnai supratau tikrai pajutęs jo pagalbą...

Labai trumpai noriu papasakoti apie tai, kas vyko dviejų valandų bėgyje, kol aš laukiau žadėtos mašinos.

Iš tikrųjų, Proninas iš anksto viską numatė, paruošė „pagalbinus arklius“, nors ir ne visais mes pasinaudojome, bet jeigu jis jais nebūtų pasirūpinęs, mes būtume pralaimėję.

Nuo manęs Proninas nuėjo į vieną jam žinomą namą...

Siame name jo laukė dama. Jis palydėjo ją į stolį, kur jai reikėjo veikti be kieno nors pagalbos.

Rasdamasis pačiame vilkų urve, Proninas puikiai žinojo apie kiekvieną šio urvo gyventoją, žinojo jų sieklus, visus šeimyninius ir draugiškus ryšius...

Reikėjo įskviesti hauleiterio mašiną, bet tai padaryti buvo ne taip papasta. Mašina važinėjo tiksliai pats hauleiteris ir jo šeima. Šoferis negalėjo išvažiuoti be specialaus iškviatimo. Ir jam surizikavus savavališkai išvažiuoti iš garažo, tai patrauktų dėmesį, nekaltant jau aple tai, kad jo galėjo prireikti šeiminkams. Mašinos iškviatimas neturėjo sukelti jokių įtarimų.

Pats baronas šiomis dienomis buvo Berlyne, tokiu būdu mašiną galėjo tvarkyti tiksliai baronienė.

Gestape daugelis žinojo, kad baronienė laukia atvažiuojant dukterėčios baronaitės fon Tretnov, ir ją Proninas nutarė išleisti į sceną.

Traukinys iš Karaliaučiaus tik ką atėjo.

Labai graži ir elegantiškai apsirengusi moteris sustojo prieš stoties viršininko kabinetą, atidarė duris ir, ju ne uždariusi, priėjo prie sėdėjusio už stalo viršininko, išdidžiai pasižiūrėjo į jį ir atsisėdo į šalia stovėjusią kėdę.

— Ponas viršininke, sujunkite mane su barono Rozenbergo namu, — įsakomai tonu pasakė ji.

Įsakymas buvo duotas taip užtikrintai, kad stoties viršininkas neišdriso prieštarauti, matyt, dama nemėgo prieštaravimų.

Jis paskambino telefonu, tiesa, labai nedrąsiai: stoties viršininkui dar nebuvo tekę trukdyti hauleiterį.

— Paprašykite baronienę! — įsakė nepažįstamajam. Pasakykite, kad prašo baronaitė fon Tretnov.

Ji paėmė iš viršininko telefono ragelį.

— Teta? — pasakė ji po akimirkos. — Tai Ilza... Kaip iš kur? Mane dėdė perkalbė-

jo... Kodėl ekstravagantiškai? Aš buvau svečiuose pas fon Senbergus ir nutariau užsukti pas jus... Jūs atsiųsite mašiną? Ne, ne, pačiai nereikia, aš ant jūsų supyksių, jeigu važiuosite... Ne, bagažo nėra, jį pristatys rytoj... Šoferis ras mane stoties viršininko kabinete...

Jeigu galima būtų įsivaizduoti, ką reiškė šis šeimyninis pokalbis tai, kuri vadino save baronaitė fon Tretnov!

Praėjus 15 minučių į stoties viršininko kambarį įėjo asmeninis hauleiterio šoferis Ernstas Stamas.

— Bet ne viską numatė net pats Proninas!

Beveik vienu laiku su Stamu į kabinetą įėjo ponas Polmanas ir kažkoks tai karininkas iš hauleiterio kanceliarijos...

Neveltui Proninas gyrė dalykiškus Polmano bruožus. Nespėjo baronaitė fon Tretnov užbaigti pokalbį su savo teta, kai ponui Polmanui pranešė apie tai, kad hauleiterio mašina išvažiuoja atvežti viešnios. Baronaitė fon Tretnov buvo įtakinga asmenybė Berlyno visuomenėje, ir ponas Polmanas, diplomatas pagal charakterį ir karjeristas pagal prigimtį, nutarė pats palydėti viešnią iš stoties į hauleiterio rezidenciją.

Jis ir į hauleiterio kanceliariją pranešė apie baronaitės atvykimą ir, didesniai išpuošti, sudarė, pasiėmė su savimi iš ten kompanioną.

Buvo numatyta, kad Stamas sutiks baronaitę, užvažiuos paimti mane, po to paimsimė Železnovą ir trauksimė į Lielupę.

Polmano pasirodymas, ir dar ne vieno, sumaišė visas kortas. Dabar baronaitėi reikėjo vykti pas teta.

— Bet svečias pasirodė esąs reikiamame lygyje!

Ji meiliai sutiko Polmaną ir jo palydovą, leido jiems pabučiuoti ranką ir paskubėjo prie mašinos.

Vienok, Polmanas ir jo bendrakeivis ruošėsi lydėti ją iki hauleiterio namo!

Ta, kuri vadino save baronaitė fon Tretnov, žinojo ir mano adresą, ir kaip aš vadinausi, — ji turėjo atvažiuoti paimti manęs, — ir nenumatyto atsitikimo išdavoje įvyko improvizacija, nenumatyta jokių režisierių.

— Ohi! — suriko ji, kada mašina nuotolo nuo stoties. — Pakeliui man reikia užsukti pas vieną asmenį! — Ji kokiškai pažūrėjo į Polmaną. — Pone obergruppenfiureri, jūs nežinote čia Augusto Berzino?

Polmanas sukľuso.

— O jūs iš kur jį pažįstate, baronaitė?

Baronaitė nustelbė juoką.

— Viena mano pažįstama...

Daugiau ji nieko nepasakė ir prieš Polmaną atsivėrė platus mįslių laukus.

Baronaitė išėmė iš rankinuko kažkokį tai laišką, permetė jį akimis, sustojo ties viena vieta, perskaitė Stamui mano adresą.

Stamas privažiavo prie nurodyto namo ir sustabdė mašiną. Tai buvo mano namas.

— Čia!

Baronaitė fon Tretnov norėjo atsikelti.

— Nesijaudinkite, baronaitė, — meiliai kreipėsi į ją Polmanas, — Pono Berzino gali nebūti namuose, aš tuojau sužinosiu ir perduosiu, kad jį nori matyti...

— Ne, nei — kaprizingai

suriko ji. — Aš neatleisčiau jums nuo savęs! Mes paprasyšime... — Ji pasisuko į šoferį. — Nueikite, prašau, — kreipėsi ji į Stamą. — Paprašykite poną Berzinį nusileisti, aišku, jeigu jis namuose...

Stamas pasikėlė laiptais, paskambino.

Nuo šios minutės aš įsijungiau į žaidimą.

Aš jau seniai laukiau skambučio, atidariau duris ir pamaciau prieš save stambų, pagyvenusį žmogų, apsisirengusį vokiečių feldfelio uniformą. Jis pažūrėjo į mane. Matyt, originalas nesiskyrė nuo aprašymo.

— Tai jus aš turiu nuvežti į Lielupę? — paklausė feldfelis.

— Taip, — atsakiau aš. — Paskubėkime!

— Nesukubėkite, — pasakė jis. — Zinote, kas mane pasiuntė?

— Su jumis turi būti dama, — pasakiau aš.

— Vienok, ji ne viena, — pasakė šoferis. — Be jos mašinoje randasi gestapo viršininkas ir karininkas iš hauleiterio kanceliarijos: jie nutarė ją lydėti. Man liepė perduoti, kad baronaitė fon Tretnov prašo jus nusileisti žemyn.

— Ką gi daryti? — paklausiau aš.

— Pas jus, aišku, yra ginklas? — paklausė šoferis.

— Aš papliaukšėjau delnu per kišenę.

— Ir pas mane yra, — pasakė šoferis. — Aš perduosiu, kad jūs prašote poną Polmaną ir jo bendrakeivį užėti. Aš manau, mes su jais susitvarkysime, kitos išeities nėra.

Galvoti nebuvo kada.

— Kvieskite, — sutikau aš. Stamas nusileido žemyn ir po minutės vėl atėjo.

— Jo neapgausi, — nusiiminęs pasakė jis. — Polmanas liepia jums pačiam atlikti.

Priversti damą laukti buvo nemandagu, aš nusileidau žemyn. Stamas atidarė mašinos dureles.

Dama ištiesė man ranką.

— Ponas Berzinas?

Aš pabučiavau jos ranką ir pasisveikinau su Polmanu ir su nepažįstamu karininku.

— Jūsų patarnavimams, baronaitė!

Man pasirodė, kad aš ją kažkur esu matęs...

Baronaitė kokiškai pažūrėjo į savo palydovus.

— Pona, man reikia pasikabėti su ponu Berziniu be liudininkų. Mano pažįstama...

Polmanas nenoromis išlipo iš mašinos, karininkas pasekė jo pavyzdžiu. Jie sustojo netoliese.

(Bus daugiau).

— □ —

KLaidos atitaisyimas

S. m. „Pergalės“ 4 (1734) nr. įsibrovė klaida. Pirmame laikraščio puslapyje žinių apie pieno gamybą rajono kolūkiuose per 1958 metus komentary trečios skilties 1 ir 2 eilutes reikia skaityti: „...sumažino pieno gamybą palyginti su 1958 metais 11 tonų“. Toliau kaip tekste.

Redaktorius
H. JURSYS

Prisilaikykime nustatytos tvarkos naudojantis radijo imtuvais ir televizoriais

Kiekvienais metais, kiekvieną dieną kyla mūsų šalies darbo žmonių materialinis ir kultūrinis gerbūvis. Stai, jei prieš keletą metų kolūkiečio ar tarnautojo bute tebuvo radijo taškas, tai šiandien jis jau ieško Maskvos bangos radijo imtuvu, sudaro santapus ir įsigyja televizorių. Žmogui tarybinėje šalyje viskas įmanoma ir pasiekama.

Tačiau naujai įsigytų priemonių savininkai neturi prasilenkti su nustatyta tvarka.

Kiekvieną naujai įsigytą radijo imtuvą ar televizorių savininkas (jo pavestas asmuo) privalo užregistruoti vietos ryšių įstaigoje, pateikiant aparato fabriką pasą. Miestuose

radijo imtuvai bei televizoriai užregistruojami dešimties dienų laikotarpyje nuo įsigijimo dienos, o kaimo vietovėje — 30 d. laikotarpyje. Už šių reikalavimų nevykdymą iš radijo imtuvų savininkų išieškoma 50 rb, o iš televizorių savininkų — 100 rb bauda.

Abonentinio mokesčio mokėjimo terminai nustatyti metų ketvirčiais, įnešant pinigus ne vėliau kaip iki ketvirčio vidurio. Už individualią naudojimąsi radijo imtuvu nustatytas abonentinis mokeskis — 9 rb. Ketvirčiui, televizoriui — 30 rb. Nejėšus nustatytu laiku abonentinio mokesčio už radijo imtuvą, priskaitomį dels-

pinigiais po 5 kap. ir už televizorių — 10 kap už kiekvieną praleistą dieną.

Jeigu radijo imtuvas arba televizorius lieka nebetinkamas naudojimui, parduodamas ar perduodamas kitam asmeniui, o taip pat išvykstant į kitą miestą bei vietovę, jo savininkas privalo nuimti jį nuo įskaitos, paduodant atitinkamą pareiškimą tai ryšių įstaigai, kurioje buvo užregistruotas.

Už naudojimąsi nuo įskaitos nuimtu radijo imtuvu bei televizoriumi iš jų savininko išieškoma bauda, kaip už neregistravimą.

V. Vaitkevičius
rajono ryšių kontoros
viršininkas